ÎNĂSPRIREA MĂSURILOR REPRESIVE PENTRU APĂRAREA STATULUI

— „Vremuri aspre, abătute asupra Patriei, cer măsuri aspre pentru păstrarea Patriei", a spus Generalul Antonescu, Conducătorul Statului, în declarațiunile făcute presei române.

Toate apelurile Generalului Antonescu, când blânde — punți întinse spre conciliațiune și îngăduință, — când severe — chemări la ordine, în momente de grea cumpănă, — au rămas fără răsunet și cârmuitorul Statului, ajuns la limita concesiunilor și răbdării, s'a văzut în obligațiunea de a recurge, în interesul salvării Statului, la măsurile de extremă rigoare, conținute în decretul-lege pentru „reprimarea faptelor ce pun în primejdie existența și interesele Statului".

Rațiunea lor o înfățișează chiar d-sa în pasajul susmenționat din declarațiunile făcute ziarelor, Miercuri, ce este însăși sinteza cuprinzătoare a expunerii de motive la decretul-lege.

Să nădăjduim că măcar de astă dată se vor deschide și ochii cari nu vor să vadă realitățile tragice ale ceasului de față și nevoia supremă de ordine, de liniște și de muncă a țării, în vremuri care sunt printre cele mai grave din istoria ei, și la capătul cărora ar putea fi haosul și destrămarea.

Iată ce năzuește să evite legiuirea recentă prin care s'a instituit pedeapsa cu moartea contra celor cari uneltesc contra existenței, formei și intereselor permanente ale statului.

*

Legea, în sine, nu aduce principii noi de represiune.

Pedeapsa cu moartea era prevăzută și în codul penal comun (art. 22 al. 1, sub anumite reglementări): precum prevăzute erau în codul dela 1937 mai toate infracțiunile cuprinse în noul decret-lege.

Legea nouă aduce însă un regim de implacabilă înăsprire a represiunei, o extindere a pedepsei cu moartea dincolo de limitele legii vechi — de vremuri normale, — și o mai vizibilă sporire a pedepselor suplimentare (confiscarea întregii averi a vinovaților, anularea titlurilor de studii etc.).

Constitue astfel, mai de grabă, o revizuire a materiei dispozițiunilor legale menite să ocrotească ordinea în stat și să reprime pe infractorii lor, răvășite până eri nu numai în codul penal, dar și în nesfârșitele legiferări, fragmentare, dintre timp (în legile și decretele legi dela 15 Aprilie 1938, dela 13 Noembrie 1940, de la 28 Noembrie 1940 etc.), — o regrupare, ordonată temeinic, a acestor dispozițiuni, într'o disciplină consistentă și organică — și o modificare, proprie vremurilor ce străbatem, a regimului dozării sancțiunilor.

Precum arătam și mai sus, principala caracteristică a decretului o constitue însă repunerea în vigoare a pedepsei capitale și extinderea aplicațiunei ei.

Statul român — corpul social ce-l formăm — durat prin jertfele milenare ale strămoșilor și înălțat prin strădania sfântă a ctitorilor lui, hotărăște azi, prin decretul-lege apărut, să elimine, în virtutea legii, pe oricare din elementele ce-l alcătuesc cari i-ar ataca integritatea și autoritatea.

ION NEDELESCU

NOUII MINIȘTRI

D. general Nic. Sc. Stoenescu, ministrul finanțelor

Născut la 27 Februarie 1890 la Craiova și-a făcut studiile la liceul Regele Carol I din acel oraș. A urmat cursurile școalei militare de artilerie, geniu și marină, fiind avansat sublocotenent în artilerie la 1910. In acest grad a luat parte la campania din 1913. Ulterior a urmat cursurile școalei de aplicație a artileriei pe care a absolvit-o întâiul.

In gradele de locotenent, căpitan și maior a luat parte la războiul 1916—1918 în calitate de comandant al bateriei și divizion: pentru faptele sale de arme a fost distins cu mai multe decorațiuni române și străine.

Imediat după războiu a fost trimis prin concurs la Paris pentru a urma cursurile școalei superioare de războiu după care reîntors în țară, a fost numit profesor de tactică la școala superioară de războiu din București, unde a format 10 promoții de ofițeri de Stat Major. Activitatea sa în această instituție de înaltă cultură militară a culminat prin funcțiunea de director de studii într'o epocă în care școala de războiu era așezată pe baze noui de îndrumare.

A fost comandant al reg. 2 artilerie grea și al brigăzii 4 artilerie.

In 1939 a primit greaua însărcinare de a înființa sub presiunea evenimentelor, brig. I fortificație din regiunea Oradea, comandă pe care a părăsit-o, fiind chemat la conducerea superioară a instituției, în calitate de secretar general, în Februarie 1940. In această din urmă funcțiune a organizat și dirijat marea operă de fortificare a țării, iar mai apoi a inițiat reorganizarea administrației Armatei.

D. General STOENESCU ministrul finanțelor

Delegat de guvern, cu depline puteri, cu conducerea evacuării teritoriilor cedate din Ardeal, în Septembrie 1940, a reușit să salveze toate bunurile Statului evacuabile printr'o acțiune energică și stăruitoare.

Ulterior a fost numit delegatul ministerului apărării naționale în comisiunea de control a fondurilor înzestrării Armatei și mai apoi comandant al Diviziei moto-mecanizate, a cărei reorganizare urma să o conducă, post de la care a fost chemat pentru a i se încredința departamentul finanțelor.

Este unul din cei mai de seamă scriitori militari ai noștri; prin lucrările sale a contribuit la definitivarea doctrinei noastre tactice.

Este membru al Academiei de științe și al institutului de științe sociale.

ȘEDINȚA DE IERI A CONSILIULUI ECONOMIC

Joi 6 Februarie crt. s'a ținut un consiliu economic prezidat de domnul general Antonescu.

Au fost de față domnii: General Ion Sichitiu, ministrul agriculturii și domeniilor; general Gh. Potopeanu, ministrul economiei naționale; general N. Stoenescu, ministrul finanțelor; general Grigore Georgescu, ministrul lucrărilor publice și al comunicațiilor; lt.-col. N. Dragomir, ministrul coordonării și al statului major economic și d-nii general Eugen Zwiedeneck, subsecretar de Stat la ministerul economiei naționale pentru colonizare și populația evacuată; A. Pană, subsecretar de Stat la ministerul agriculturii și domeniilor; V. Dimitriuc, subsecretar de Stat la ministerul economiei naționale pentru petrol și exploatări miniere; Mircea Vulcănescu, subsecretar de Stat la minsterul finanțelor.

S'au hotărît următoarele:

1) Se vor definitiva studiile technice pentru începerea lucrărilor de interes general — canalizări, indiguiri, etc. Lucrările se vor face în ordinea urgenței și importanței. Fiecare lucrare va fi atacată cu mijloace masive de execuție, chiar în campania de lucru care va începe în primăvară.

Vor fi utilizate brațele de lucru libere, și se va da prilej acelora, cari au primit ajutoare în semințe din partea Statului, să le achite în muncă. La fel se va proceda și cu acei care au datorii la bănci și la fisc.

2) S'au stabilit măsurile ce se vor aplica pentru românizarea vieții economice, prin introducerea elementului românesc în întreprinderile industriale și comerciale, prin înlăturarea intermediarilor și prin pregătirea elementului românesc pentru îndeletnicirile economice.

3) S'a luat act cu satisfacție de atmosfera de încredere restabilită în viața economică, manifestată prin creșterea depunerilor în bănci și scăderea cursurilor devizelor și chiar a monedelor efective, precum și prin îmbunătățirea cotărei acțiunilor la bursă.

4) S'a aprobat planul de aprovizionare generală a țării, așa cum a fost întocmit de Ministerul Coordonărei și Statului Major Economic, în acord cu reprezentanții județelor.

5) S'a hotărît ca, din consiliile de administrație ale instituțiunilor finanțate de Banca Națională a României, să facă parte și un delegat al B. N. R., pentru supravegherea întrebuințării creditelor acordate.

6) S'a aprobat creditul solicitat de viticultori, în vederea intensificării culturii. Creditul va fi garantat cu recolta viilor.

7) La propunerea Ministerului Coordonărei s'a hotărît întocmirea unui plan amănunțit de mobilizare agricolă.

8) Distribuirea și utilizarea tractoarelor importate din Germania, se va face astfel încât să se obțină maximum de randament, evitându-se specula și abuzurile.

9) Cu consimțământul țăranilor și cu acordarea de avantaje pentru cei ce accepta, pământurile vor fi arate deacurmezișul, astfel ca să fie folosite și răzoarele, a căror neutilizare reprezintă o pagubă anuală de un miliard.

10) Vor fi lucrate de proprietarii lor sau de Stat, toate terenurile virane, urbane și rurale, pentru că lăsarea lor în paragină reprezintă o pagubă considerabilă pentru colectivitate.

Se vor lua măsurile necesare pentru ca să se dea o deosebită atențiune culturii de zarzavaturi, legume, plante textile, plante medicinale și altele.

11) Se vor lua măsurile necesare pentru asigurarea creșterii cu mai multă îngrijire a animalelor, aceasta reprezentând o importantă bogăție națională, care trebue desvoltată.

12) Vor fi luate măsurile necesare pentru încurajarea și desvoltarea creșterii artificiale a peștelui, în special a crapului.

13) Se va desvolta creșterea albinelor și gândacilor de mătase, încurajându-se exemplele bune.

14) S'au luat măsuri pentru aprovizionarea și ajutorarea populației înfometate, urmând ca sumele acordate ca ajutor, să fie restituite în numerar sau prin muncă.

15) S'au luat măsuri ca transporturile de cereale pe C. F. R. să se facă cu o mai mare urgență.

16) S'au luat măsuri ca pentru mărfurile intrate în vămi formalitățile să fie accelerate, pentru ca ele să poată fi puse cât mai repede în circulație.

17) Va fi pusă imediat în studiu problema reducerii consumului cauciucului cu 30 % prin reducerea circulației particulare.

18) S'a luat act de mersul aprovizionării prin importul de bumbac și lână și de desvoltarea activității industriilor textile ca urmare a acestui import.

LEGĂTURILE GERMANO-ROMÂNE

In cadrul orei consacrată legăturilor germano-române, d. dr. Ley, conducătorul „Frontului german al Muncii", a precizat caracterul legăturilor dintre cele două popoare, accentuând, cu autoritatea cuvântului său, temeiurile de căpetenie în desvoltarea și desăvârșirea acestor legături.

Realizările d-lui dr. Ley sunt unanim cunoscute. Din milioanele de muncitori șomeuri, animați de simțăminte centrifugale, d-sa a făcut elemente de elită, stârpind șomajul și creând muncitorimei condițiuni și forme de viață superioară, care au încadrat-o în ritmul național-socialismului, ca pe un element creator și de temei al regimului și al ideii de stat.

Astăzi, muncitorul german reprezintă una din celulele organice ale național-socialismului și puterea de creație afirmată de massa muncitorimii germane contribue la formarea în jurul d-rului Ley, animatorul și organizatorul masselor muncitorești germane, un puternic prestigiu.

Se înțelege deci pentru ce cuvintele d-sale au fost ascultate cu un viu interes de auditorii români, cari au apreciat mărturisirea simpatiei pe care d. dr. Ley o poartă țării și poporului român.

D. dr. Ley ne cunoaște țara, pe care a vizitat-o în anul trecut, rămânând impresionat de frumusețea și bogăția ei.

Atâta bogăție, remarcă d-sa, implică însă și înalte obligațiuni, în sensul valorificării lor, întrucât Dumnezeu dă bogății numai acelora care știu să le prețuiască și să le folosească.

Cu sinceritate și limpezime, d. dr. Ley a precizat apoi, cum la temelia prieteniei germano-române, stă cea mai strânsă comunitate de interese.

In mod simbolic și real, Dunărea, ca mare cale fluvială, indică prin înlesnirea schimbului de produse, rațiunile hotărîtoare care prezidă la desvoltarea comunității de interese germano-române.

D. dr. Ley nu vede nici un impediment în calea desăvârșirii acestor legături, sprijinite pe interese paralele și care trebue să se extindă și în domeniul cultural. Și în acest domeniu spiritual, d. dr. Ley a văzut o concordanță, al cărei imperativ a ținut să-l evidențieze „cu fermă convingere".

„România, *a remarcat d-sa,* este un pilon de sprijin al civilizației europene. Păstrătoare a unei forme de viață romanică și nordică nu-i de mirare să fie unită de Germania prin aceleași idealuri".

„Așa se și explică, de ce cele două țări — a încheiat d. dr. Ley — au aceleași interese, aceleași rădăcini de civilizație și aceleași idealuri comune".

Observațiile d-lui dr. Ley cuprind un vechiu adevăr. Intre germani și români, există legături de vechime milenară. Când acvilele cuceritoare ale lui Caezar amenințau deopotrivă Dacia și Germania, între Germanii lui Ariovist și Geto-Dacii lui Boerebista, se încheia o alianță militară, întărită prin legături de rudenie.

Timpul și virtuțile native ale celor două rasse eroice au întărit între ele respectul reciproc până a-l ridica la cult.

Nici un alt popor nu se bucură în minunatul poem al Nibelungilor de simpatia care învăluie pe Români, al căror duce Ramung are apariția unei apoteoze de independență și demnitate.

Tradița acestor străvechi legături era consfințită la 1848 prin jertfa și martiriul lui Ștefan Ludvig Roth, apostolul Sașilor din Ardeal, care, recunoscând supremația de drept și de fapt a Românilor din Transilvania, cerea împăratului dela Viena să decreteze și să invețe el însuși ca limbă de stat a Transilvaniei, limba română, ea fiind limba celor mai vechi și numeroși stăpâni ai pământului cotropit de celelalte naționalități.

Nu e locul să arătăm aici, cât de puternice au fost legăturile spirituale între cele două popoare. Ca o ilustrare a faptului, e de ajuns să amintim că Iordanes Gotul — in „Getica" lui — vede în spiritualitatea geto-dacilor însăși spiritualitatea vechilor germani, iar în Zalmoxe și profeții daci, pe străvechii lor legiuitori.

Reînvierea, în înțelesul lor superior, al acestor vechi legături spirituale, vor arăta marei Germanii, cum, consecventă misiunei ei istorice, națiunea română a fost și este într'adevăr un pilon de sprijin al civilizației europene, „aici la gurile Dunării", după cum cu atâta dreptate remarcă d. dr. Ley.

Sprijinită cu înțelegere și loialitate, și respectată în drepturile ei istorice și teritoriale atât de legitime, România va putea redeveni bastionul de eroism, de cultură și de muncă, de care s'au sfărâmat și în trecut atâtea valuri barbare.

G. LUNGULESCU

INTOARCEREA LA PLUG

I. — PECINGINEA PERIFERICĂ

Bucureștii, ca toate marile orașe ale Europei, ascund în umbra falnicelor blokuri din centru, o lume săracă, obscură, măruntă și mizeră, despre existența căreia ne minunăm atunci când o descoperim.

Problema acestei pecingini periferice nu e nouă. S'au scris asupra-i multe și prea frumoase pagini, ea fiind un subiect pitoresc, bogat în senzațional și la îndemâna reporterului în căutare de materie.

Ea a format, deasemenea, visul cel rău al edililor bine intenționați, cari se jurau să o rezolve, dar cari, în fața greutăților întâmpinate, se plecau descurajați.

Intre timp, anii s'au scurs, iar pecinginea periferică s'a întins până la proporții cu adevărat uriașe.

Desigur, spre a face să se șteargă urmele ei, sunt necesari bani mulți, nespus de mulți, suflet și mai mult, muncă năprasnică și timp îndelungat.

Sute de străzi trebuesc aliniate, pavate, canalizate, înzestrate cu apă și lumină; zeci de mii de chichinețe și de bordee trebuesc puse la pământ. Furnicarul de români, care astăzi se naște, se târăște, se ofilește și moare la periferie, trebue preschimbat în massă de cetățeni chipeși, viguroși și fericiți de viața pe care Dumnezeu le-a hărăzit-o.

Amănuntele tehnice ale problemei și rezolvarea ei nu sunt de competința noastră.

Și dacă am pomenit despre pecinginea periferică, a fost ca o introducere, care să ne îngădue abordarea unui alt subiect, — acela al emigrării țărănimii dela sate spre orașe.

Cercetările făcute pe teren dovedesc că majoritatea celor cari trăesc în mizerie desăvârșită, la periferia Capitalei, sunt țărani de origină.

Marile orașe au exercitat întotdeauna un fel de atracție magică asupra unora. Așa precum lămpile atrag în orbita lor musculițe și fluturi, orașele cele mari chiamă pe anumiți săteni; dar precum musculițele își ard aripile la flacăra luminii fascinante, bieții săteni își frâng avântul și pier în contact cu metropolele.

Cei cari reușesc să se plaseze ca servitori, ca oameni de serviciu, ori ca mărunți slujbași, sunt puțini. Ei trăesc, în general, prin centru; mizeria lor, dacă există, nu se vede.

Cei mulți însă, cari nu reușesc să capete slujba râvnită, se apucă de cele o mie și una de meserii ale mizeriei, ducându-și, cu chiu cu vai, zilele, de azi pe mâine. Muncitori cu brațele, salahori, slugi „pe mâncare și pe dormit", negustori ambulanți de mărfuri pe cari nimeni nu le cumpără, ei alcătuesc grosul pecinginei periferice.

Câștigând puțin, ei sunt nevoiți să cheltue tot puțin. Spre a face față grelelor nevoi ale vieții, care, fără îndurare, își cere pâinea cea de toate zilele, odihna cea de toate nopțile, sdreanța acoperitoare a trupului, pereții adăpostitori, — oamenii aceștia săraci trăesc câinește, înghesuiți în magazii prin cari suflă vânturile și bat ploile, hrănindu-se prost, ignorând cele mai elementare reguli ale higienei, căzând cu vremea pradă boalelor celor fără de leac, viciilor, păcătoșeniei.

Invinși ai vieții, ei alcătuesc minunat material la îndemâna unor anumiți turburători ai ordinei, — bube rele pe trupul hipertrofiat al Capitalei.

Dar țăranii răsădiți la oraș mai înseamnă un rău și pentru perifericii de baștină, — pentru mahalagii get-beget adică. Aceștia formează, în genere, lumea meseriașilor și a muncitorilor din fabrici, în cari lucrează, de obicei, nu numai bărbații, ci și femeile, fetele, băetandrii. Țăranii orășenizați în goana lor aprigă după un câștig, ori care ar fi el, fac o concurență năprasnică mahalagiilor autohtoni, micșorându-le veniturile familiilor.

Numai astfel se explică de ce în industria noastră nu s'a înregistrat niciodată lipsa muncitorilor necalificați. Ci, dimpotrivă, — pentru un loc liber, au fost totdeauna mai mulți candidați. Iar ca urmare logică, salariile au suferit scăderi impresionante.

Dar problema prezintă încă și alte fețe.

ION DRAGOMIR

Examenul de capacitate pentru magistrați

Sesiunea examenului de capacitate pentru magistrați, prevăzută de art. 74 și 82 din legea pentru organizarea judecătorească, a fost fixată la 2 Mai 1941.

Examenul se va ține la București, în localul ce se va stabili de minister.

La acest examen se vor prezenta următorii magistrați:

Toți supleanții, substituții și ajutorii de judecători;

Judecătorii și procurorii avansați provizoriu, sub rezerva depunerii examenului de capacitate, conform art. 83 din legea pentru organizarea judecătorească.

La acest examen se pot prezenta facultativ și candidații care, fiind respinși la primul examen, au dreptul a se prezenta a doua oară, conform art. 83 din legea pentru organizarea judecătorească.

De asemenea se pot prezenta facultativ și funcționarii judecătorești prevăzuți de art. 84 din aceeași lege.

In afară de cei prevăzuți mai sus, se pot înscrie la acest examen și avocații care vor dovedi cu acte că au exercitat efectiv profesiunea de avocat pe lângă judecătorii, tribunale și Curți de Apel, cel puțin 5 ani.

Cererile de înscriere, însoțite de actele necesare, se vor adresa ministerului justiției, direcția personalului, în termen de 40 zile dela data publicării prezentei deciziuni în Monitorul Oficial.

Adunarea generală a „Societății politechnice"

Aseară s'a ținut adunarea generală anuală a „Soc. politechnice din România" la sediul său din calea Victoriei 118.

Adunarea a fost prezidată de d. prof. Constantin D. Bușilă, președ. societății, care, înainte de a se intra în ordinea de zi, a rostit următoarele:

I-a fost scris țării și neamului românesc să treacă, în ultimele zile, prin noui grave momente. După succesivele ciuntiri ale frontierelor, pe cari și le fixase prin mari sacrificii, o lovitură internă ne-a sdruncinat ordinea, primejduind existența Statului și a instituțiilor sale. Elemente cu pretenții de a stabili o mai bună ordine în spre binele țării, dar în fond conduse de ambiții și interese personale, au ridicat mase pătrunse de o mistică periculoasă și mase de dușmani ai țării și neamului desfășurând începutul unui războiu civil.

Alături de Conducătorul Statului și executând ordinele sale, armata română, pătrunsă de dragostea pentru țară, și-a făcut datoria restabilind ordinea cu blândețe dar și cu energia trebuincioasă. Țara întreagă este recunoscătoare armatei române pentru atitudinea sa.

Inginerii cari totdeauna au dat dovadă de elemente de ordine și au activat prin opere constructive pentru propășirea țării, se vor găsi și azi la postul lor de muncă lângă Conducătorul statului, căruia îi prezintă omagiile lor de recunoștință și încredere.

D. prof. Bușilă a propus apoi să se trimită Conducătorului statului o telegramă, după care s'a intrat în ordinea de zi, procedându-se la alegerea preliminară a membrilor din comitet ieșiți la sorți.

Condamnarea unui fals avocat, la Brăila

Brăila, 4 Februarie

Înaintea trib. s. I-a a venit procesul tânărului Marin Ionescu zis Marius, originar din județul nostru, actualmente deținut în penitenciarul Văcărești.

Acum câtva timp, numitul, după ce a ispășit o pedeapsă de un an închisoare pentru port ilegal de uniformă, s'a pripășit în orașul nostru, unde s'a dat drept ofițer, pentru care a fost arestat.

După aceia Marius Ionescu a continuat să comită noui isprăvi incorecte și tribunalul s. I-a l-a condamnat la doi ani închisoare.

Mai înainte de a fi încarcerat avocat, a comis o nouă escrocherie.

Pentru acest fapt, tribunalul l-a osândit la șase luni închisoare.

Marius Ionescu, dându-se drept

DARURI PENTRU SOLDAȚII CARI FAC PAZA DE NOAPTE A CAPITALEI

Consiliul de Patronaj al Operelor Sociale a primit următoarele daruri pentru soldații cari fac paza de noapte a Capitalei:

D-na inspector Jercău, 3 kgr. zahăr, 1 litru rom, 1 litru liqueur, 7 pachete tutun, 2 cutii tutun; d. I. Berchez, 5 kgr. zahăr; Inspectoratul g-ral sanitar M.A.N. 7.300 țigarete; Vasile Paraschiv, 200 țigarete; d. colonel Solacolu, 50 litri drojdie; d. și d-na I. Oprescu 1 lit. țuică, 2 kgr. zahăr, 1 kgr. cârnați, 200 țigări; d-na C. Christescu, 1000 lei, 2½ kg. macaroane, 10 buc. săpun, 2000 țigarete, 500 lei; d-na D. Popescu, 1 lit. vin, 1 kg. zahăr; d. G. Obrescu, 10 lit. vin, 1000 țigarete; d. I. Papia, 2 kgr. zahăr, 400 țigarete, 100 lei; d. S. Rădulescu, 100 kg. zahăr, 1 kg. ceai; d. G. Christescu, 500 lei; d. Al. Christescu, evel, 500 lei; d-na A. Cojocaru, 5 kg zahăr, 200 țigarete, 10 cutii chibrituri; d. ing. Teodoreanu, 10 kg zahăr, 2000 țigarete; d. I. Nicolaescu 5 kg. zahăr, 300 țigarete, 10 cutii chibrituri; d. C. Spiride, 1 fular, 2 per. mănuși; d. O. Ticulescu, 200 țigări; d-na E. Rarincescu, 400 țigarete, 10 cutii chibrituri, 1 flanelă, 5 kg zahăr; d. I. Bădescu, 5 lit. vin, 500 țigarete, 1½ kg. slănină, 1½ kg. salam; d. Stan, 200 țigarete; d. Cernescu, 1000 țigarete; d. T. Păsătoiu, 2000 lei pentru 20 soldați câte 100 lei; d. și d-na Hoisescu, 2 fulare, 2 pieptare, 5000 lei; d. R. Marinescu, 5 kg. zahăr, 5 lit. țuică, 1000 țigarete, 2000 lei; d-na E. Cernavodeanu, 25 kg. zahăr; d-na E. Buhoreanu, 2 kg. zahăr, 200 țigarete; d-na M. Petruș, 3 kg. slănină, 5 kg. zahăr, 10 cutii chibrituri, 300 țigarete; d. S. Atanasiu, 5 kg. zahăr, 200 buc. țigarete; d-na I. Paulian 50 kg. zahăr, 3 litri rom, 1 kg. ceai; d. H. Avram, 3 pach. tutun, 4 pach. țigarete, 1 litru vin, 3 veste lână; d. A. Tornescu, 2500 lei; d-ra V. Dornescu, 200 țigarete; d-na Almășanu 2 capușoane; d-na G. Lichiardopol, 2 veste, 1 kg. zahăr, 100 țigarete; d. T. Cleon, 300 țigarete; preot T. Ciolea, 3.207 lei; d-na E. Săsoanu, 500 lei, 10 kg. zahăr, 100 gr. ceai; d-na dr. Enescu, 300 lei pentru 3 soldați, 2 pieptare, 1 fular; d-na Spiridon, 10 pachete tutun, 200 țigarete, 20 cutii chibrituri; d. N. Păunescu, 2 kgr. zahăr, 200 țigarete; Tudor și Lileta Nicolescu, elevi, 500 țigări, 5 cutii chibrituri, 25 pach. pesmeți, 25 pach. ciocolată; d-na Vlădescu, 3 pulovere; d. dr. Burileanu, 24 perechi ciorapi; d-na E. Cantacuzino, 3000 lei; d-na V. Chirițescu, 1000 lei; d. P. Andrei, 5 kg. zahăr, 60 țigări; d-na V. Mărculescu, 6 pachete biscuiți, 2 kg. zahăr, 5 pach. ciocolată, 2 pach. ceai, 4 cutii conserve, 2 sticluțe coniac; d. M. Jurca, 4 kg. zahăr, 1 lit. rom, 200 țigări; d-na E. Ionescu 15 cutii chibrituri, 300 țigări, 5 kg. zahăr, 2 litri rachiu, 20 gr. ceai; d. I. Ionescu, 200 țigări; d-na D. Juca, 5 kgr. zahăr, 1 pieptar, 600 țigări; magazinul „Sora" 20 flanele, 20 indispensabili, 20 per. ciorapi, 20 kgr. slănină, 10 kg. măsline, 50 cutii sardele, 100 pachete biscuiți; d-na B. Trofin, 1 capușon, 1 per. ciorapi, 200 țigări, 10 cutii chibr.; d-na M. Nasta, 5 kg. zahăr, 1000 țigări; d. M. Mociorniță, 3000 țigarete; d-na I. Solacolu, 1 pieptar, 1 fular, 200 țigări; d-nele Mătescu și Preda, 3 lit. vin, 3 kg. zahăr; d-na O. Demetrescu, 2 ct. rom., 2 kg. zahăr, 300 țigări; d-rele Ladariu, eleve, 2 per. ciorapi, 200 țigări; d-na M. Dona, 6 per. ciorapi; d. D. Boroș, elev, 5000 țigări; d. S. Safianu, elev, 630 țigări; d-na D. Dimitrescu, 30 sticle vin, 5 kg. zahăr, 300 țigări; d-na O. Zamfirescu, 2000 țigări, 6 kg. cârnați; d. N. Buculescu, 200 gr. ceai, 10 kg. zahăr, 600 țigări; d-na prof. Stoicescu, 10 kg. zahăr, 1000 țigări; poliția B. N. R., 2000 țigări; d-na V. Dumitrescu, 500 țigări; d. D. Dumitriu, 4 per. ciorapi, 2 kg. zahăr macaroane, 300 țigări; d. și d-na S. Mitescu, 5000 lei, 200 țigări; d. R. Dimiu, 1000 lei; d. C. D. C., 200 lei; d-na A. Stati, 2000 lei; d. T. Stănescu, 1.200 țigări, 50 cutii chibr., 30 cutii conserve, 20 sticluțe rachiu, 6 kg. zahăr; d. N. Stănescu, 10 sticle rachiu, 40 sticle vin; d. E. Singer, 4000 țigări; Magazinele Unite prin d-na Sachelarescu, 10 per. ciorapi, 24 kg. zahăr, 6 per. mănuși, 24 buc. săpun, 48 pachete țigări; 48 cutii chibrituri; d. C. Flinciu, 1 kg. zahăr, 100 țigări, ½ kg. slănină; d-na E. Ștefănescu, 2 capușoane, 200 țigări; d-na col. Gorski, 500 țigări; d-na dr. Drăgănescu, 1000 țigări, 6 kg. zahăr, 6 cutii pesmeți, 1½ ciocolată; d-na E. Boambă, 5 kg. zahăr, 150 gr. ceai; d-na I. Nițu, 10 kg. zahăr; 1 kg. ciocolată, 300 țigări; d-na V. Iordan, 5 kg. zahăr; 600 țigări; d-na col. Eftimiu, 2 capușoane, 100 țigări, 1 per. mânecute; d. C. Taras, 1000 lei; d. Minovici, 300 lei; d-na și d. Anghelescu, 10 kg. slănină, 25 kg. zahăr, 2000 țigări; d. Olărașu, 22 litri vin; d-na Iorgulescu, 25 kg. zahăr, ¼ kg. ceai, 5 lit. rachiu; d-na L. Barbu, 1 căciulă, 4 per. ciorapi, 2 fulare, 1 pieptar; d-na M. Camenită, 7 pieptare de lână.

O scrisoare a d-lui Decebal Zelea Codreanu către d. general Antonescu

Domnul General Antonescu a primit din partea domnului Decebal Zelea Codreanu următoarea scrisoare:

„DOMNULE GENERAL,

După treisprezece ani și jumătate de luptă legionară, cu întrerupere dela 7 Septembrie 1940 și până la 25 Ianuarie 1941, constat că trebuie să reiau drumul pe care am pornit în August 1927 și pentru acelaș motiv pentru care am luptat, luând parte la toate bătăliile legionare, să continuu, așa cum am învățat în școala legionară, lupta pentru neam.

Domnule General, în vremuri de grea încercare și de adâncă cutremurare a sufletelor legionare și a neamului românesc, peste pământul acesta, privește Căpitanul. De acolo de sus așteaptă realizarea integrală a năzuințelor neamului românesc pe linia legionară trasată de el.

Această linie legionară este una singură și nemodificabilă. Nimeni și niciodată nu o va putea denatura în înțelesul sau sensul ei. Acel care a încercat sau alții care vor mai încerca să se ridice deasupra mormintelor fraților noștri și a camarazilor noștri pentru a falsifica realitatea legionară, va cădea.

Va cădea și la propriu și la figurat. Consider că mișcarea legionară de astăzi înainte intră în faza decisivă și definitivă. Ori cine își va lua solemn angajament în fața cerului, în fața mormântului Căpitanului, în fața istoriei să respecte ca pe o evanghelie linia legionară trasată de Căpitan și consolidată temeinic de sângele nesfârșitului șir al martirilor noștri, își poate lua ti- gionare, fiind locțiitor al Căpitanului. tulatura de șef al Mișcării Le-

Acesta, dacă se va îmbrăca în haina martiraiului, al sacrificiului, a fricii de Dumnezeu și a dragostei de țară, în haina verde în care a fost ucis Căpitanul, se va bucura de respectul nostru al tuturor, de dragostea noastră și va avea la dispoziția sa sufletul nostru cinstit și sângele nostru.

Peste veac, legionarul român și lumea întreagă îl va numi: Făuritorul României Legionare.

Căpitanul din ceruri îl va inspira, îi va conduce gândul și brațul iar binecuvântarea lui Dumnezeu și a strămoșilor noștri va cădea asupra lui, asupra întregii Românii Mari și Legionare.

Iar dacă cu suflet viclean și gând ascuns va umili, desființa sau va ucide sufletul nostru curat ca roua dimineții, și morții din morminte se vor scula pentru asi apăra onoarea și sacrificiile lor.

De aceea cu inima sfâșiată de durere pentru cele întâmplate, pentru sângele încă neînchegat, vărsat din lipsă de înțelegere, din lipsă de cunoaștere a liniei românești, din prostia unui om vanitos și încăpățânat și totuși din dragoste nesfârșită pentru acest neam a celor induși în eroare, mă adresez Domniei Voastre:

DOMNULE GENERAL,

Istoria vă cunoaște faptele și de acolo le cunosc și eu.

Țara vă cunoaște sufletul cinstit de ostaș.

Părinții noștri cari și-au vărsat cu drag sângele pe câmpul de onoare ne-au povestit despre faptele Domniei Voastre de arme. Ei vă stimează și prețuind mult dela Domnia Voastră. Domnia Voastră Domnule General, care ați decretat *România Legionară*, care ați îmbrăcat haina Căpitanului, știți foarte bine că România Legionară este o realitate din veacuri, în început de realizare deabea acum, care cred că nu va putea dispărea niciodată, nici ca aspect, nici ca structură și nici ca concepție. Chiar atunci când va dispărea trupul Căpitanului din compoziția acestui pământ, amintirea lui din sufletul neamului românesc și faptele lui din istorie, când va dispărea cel din urmă legionar, din duhul lui se va renaște România profetizată de Moța, o țară mare și frumoasă ca soarele depe cer, — România Legionară.

Ați pătruns spiritul legionar, ați îmbrăcat haina legionară, ați luat pe umerii Domniei Voastre obosiți greaua povară, păcatele, gloria și onoarea nației românești legionare.

Pentru aceasta, Căpitanul, de sus din văzduhul românesc, vă privește. Citiți în ochii lui, căutați să pătrundeți taina sufletului lui.

Istoria își începe firul, țara însângerată, hăcuită, îndoliată, intrând în sanatoriul legionar, așteaptă refacerea. Sufletul nostru mâhnit își deschide larg porțile. Brațele noastre așteaptă făurirea României Mari Legionare.

Pentru toate acestea gândiți-vă întâi la Dumnezeu, la Căpitanul nostru, la martirii noștri.

Poporul român în toate timpurile pentru salvatorii lui și pentru binevoitorii lui a oferit lauri și nemurire, iar pentru asupritori, orgolioși, necinstiți cu sufletul sau cu faptul, întâi: blestemul tuturor generațiilor vii sau moarte și al doilea pedeapsa dezonorării și apoi scrâșnirea dinților.

Domnule General, cu spada pe care ați tras'o din teacă și cu noi legionarii și chiar cu nelegionarii cinstiți însă, porniți pe drumul destinului românesc, pe linia legionară, pe drumul istoriei.

Sub flamura tricolorului românesc și sub simbolicul drapel verde legionar se vor aduna din toate unghiurile țării, bărbați, femei, bătrâni, flăcăi.

Dușmanul stă la pândă și ne așteaptă ca un balaur să ne sfâșie.

Zadarnic. Deasupra noastră este Căpitanul, în sângele nostru stigmatul verde legionar, în sufletul nostru credința că cine știe să moară nu va fi rob niciodată.

In rândurile noastre cea mai perfectă disciplină, în fruntea noastră un om, înaintea noastră istoria.

Gata de moarte pentru gloria legionară pentru realizarea năzuințelor acestui popor chinuit, gata la datorie.

Trăiască România Legionară.
Trăiască Regele Mihai,
Să trăiți Domnule General.

Decebal Zelea Codreanu
avocat-Iași
25 Ianuarie 1941".

Soarta obiectelor găsite la „Carlton"

Se aduce la cunoștința celor interesați că obiectele găsite în imobilul „Carlton", dărâmat în urma cutremurului, se găsesc în conservarea tribunalului Ilfov.

Cei cari pretind dreptul de restituire, pe bază de succesiune sau în alt mod, se vor adresa d-lui președinte al secției V-a c. c. depe lângă tribunalul Ilfov, pentru informațiuni.

Numerotarea caselor la sate

Pentru ca recensământul general al populației și bunurilor care urmează să se efectueze la noi anul acesta, să se poată executa în bune condiții, se cere, înainte de orice, îndeplinirea unei măsuri gospodărești și anume: identificarea tuturor clădirilor din țară.

Spre deosebire de orașe, unde e necesară nu numai o simplă numerotare a caselor, dar și denumirea străzilor, la sate, denumirea străzilor nu este obligatorie, identificarea clădirilor reducându-se doar la luarea de măsuri pentru ca toate casele locuite ori nu, să primească un număr.

Circularea Ministerului de Interne Nr. 889 A din 13 Ianuarie a. c. adresată prefecților de județe, prevede posibilitatea utilizării numerilor de casă, folosite cu prilejul recensământului din 1930. In cazurile în care aceste numere lipsesc cu totul, autoritățile comunale vor însărcina cu operația numerotării persoane alese dintre ajutori de primari și consilierii comunali știutori de carte, secretarii sătești, învățătorii, jandarmii rurali, etc.

După terminarea lucrării de numerotarea caselor, se va trece la complectarea formularului (Nr. 5), arătându-se situația exactă a fiecărui imobil. Rezultatele obținute urmează a se trece pe liste anume, la care se vor alătura hărți la scara 1 : 5.000 întocmite de notari sau învățători. Aceste liste care vor cuprinde toate casele din unitatea administrativă respectivă, complectate și certificate de primării se centralizează la prefecturi.

Utilitatea acestor lucrări, atât pentru o bună reușită a recensământului, cât și pentru însăși gospodăria satului, apare evidentă.

Numerotarea caselor la sate va ajuta pe recensor, făcându-i posibilă orientarea în sector și terminarea grabnică a lucrării ce i s'a încredințat. Mai cu seamă, în satele răspândite din regiunile de deal și de munte unde casele se află grupate ici-colo potrivit capriciilor terenului, această operație de gospodărie comunală își va arăta foloasele. Lucrarea executată cum se cuvine, recensorul va fi ferit de orice echivoc sau nedumerire și va avea toate șansele de a-și îndeplini misiunea.

In plus prin numerotarea clădirilor, satele țării noastre nu vor avea nimic de pierdut: dimpotrivă vor câștiga un mărunt, dar prețios element de civilizație.

Drepturile de exercițiu profesional ale avocaților evrei

Comisiunea instituită potrivit decretului-lege nr. 3847/1940 privitor la reglementarea drepturilor avocaților evrei depe lângă tribunalul Ilfov, a hotărât că exercițiul profesional al avocaților evrei se limitează la reprezentarea în justiție și asistarea evreilor persoane fizice, caracterizate ca atare prin art. 2 al decretului lege nr. 2650/1940 privitor la starea juridică a locuitorilor evrei din România.

România la expoziția de instrucțiune publică dela Geneva

„Journal de Genève" din 4 Februarie 1941 publică cu privire la participarea României la Expoziția permanentă de instrucțiune publică dela Geneva, între altele următoarele:

România este în acest moment pe planul actualității. Ea se oferă sub ochii noștri, sub forma unui stand consacrat acestei țări la expoziția permanentă de instrucțiune publică, instalată după cum se știe, în Palatul Wilson, care a fost în alte vremuri sala de consiliu a Ligii Națiunilor.

Se știe că Biroul Internațional al educației a întreprins, alături de activitatea lui normală, o acțiune de ajutorare a tuturor prizonierilor de războiu.

Astăzi ceeace ne interesează este standul român al Expoziției. Un anumit număr de țări au ținut să fie reprezentate, iar ministerul Instrucțiunii din București a însărcinat pe arhitectul care a conceput planurile pavilionului român dela expoziția din Paris, să-i prezinte un proect, desigur ceva mai modest, destinat expoziției din Geneva.

Mobilierul: mese, scaune, vitrine, obiecte de artă, evocă România, culturile sale, fructele sale, florile sale. Aici sunt opere educative, anuare de pedagogie, manuale prețioase pentru cei care se consacră pedagogiei comparate; colo o colecție splendidă de lucrări de lemn, de obiecte executate cu foi de porumb sau de castan, toate de o finețe surprinzătoare. Școlile de tinere fete au trimis țesături, broderii, unde domină culorile roșu și negru. Unele chiar asortează în mod armonios culoarea aurului cu violetul. Să admirăm aceste lucrări manuale confecționate cu fructele țării și minunatele albume cu desene ai căror autori sunt copii români. Școlile tehnice și secundare sunt deasemeni foarte bine reprezentate. Bine așezate la vedere, iată două caete de școală al Regelui Mihai. Intr'unul Tânărul Suveran a rezolvat o ecuație de algebră, în celălalt a scris cu o mână sigură o temă de gramatică. O lecție de istorie datată din 31 Ianuarie 1939 complectează această trimitere regală. Cele trei lucrări poartă o notă și semnătura profesorului cu cerneală roșie.

Intreaga expoziție a avut un succes desăvârșit, România fiind în mod fericit reprezentată.